

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs IV. A quibus, & quibus danda confirmatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

cit. n. 327. Pass. loc. cit. citans Abb. in cap. novit. de off. Vicar. n. 5. Franc. ad c. fin. de elect. in 6. n. 9. &c. Quod idem ferè tenet Garc. loc. cit. n. 142, in quantum citato pro hoc Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. n. 6. & p. 3. l. 2. q. 2. n. 11. ait; quòd si ad confirmationem proceditur judicialiter, & cum cognitione causæ, sive instante contradicte, sive ex officio instante fiscali, vel aliàs in forma judicii per assignationem Auditorii, ut solet, non potest fieri extra territorium, neque cognitio causæ, neque confirmatio, si fit in sententia. Addit etiam Garc. quòd, ubi intra territorium confirmantis facta est sententia de confirmando, confirmatio jam fieri possit extra territorium, utpote jam actus extrajudicialis, & voluntaria jurisdictionis.

3. Porro procedere hanc secundam responsionem, nimirum adhuc censerij judicialiter fieri confirmationem, & hinc ad eam devenire non posse Superiorem existentem extra territorium suum, tradit Pass. loc. cit. etiam si misceatur aliquid summarii judicii, v. g. si nullo comparente ex citatis, Superiorem ex officio se informet de aliquibus aliunde sibi indicatis; quod fieri potest in summario judicio & extrajudicialiter. Eò quòd per hoc judicium per se & simpliciter non desinat esse contentiosum & solenne, cum non fiat sine citatione & defensione causæ solennis, quam citatio requirit. Quòd enim nullus contradicte compareat, id non faciat, ut judicium non sit soleane & contentiosum, & ut sententia data non sit diffinitiva. Cujus tamen contrarium sentire videtur Garc. loc. cit. dum citato per hoc Sanch. de matrim. l. 3. d. 8. n. 6. ait: si verò discussio negotii esset extrajudicialis, & absque strepitu & forma judicii; quia fieret sine contradicte & coadjutore curiæ, seu fiscali, tunc totum potest fieri extra territorium sine licentia judicis illius; quia est voluntaria jurisdictionis; & ita, ut ait Garc. procedet, quod tradit Gonz. gl. 62. n. 8. posse Episcopum extra dioccesim instituire, & electiones confirmare & infirmare, contradicte non apparente.

PARAGRAPHVS IV.

A quo, & quibus danda confirmatio?

Questio 459. In genere à quo petenda & danda confirmatio?

1. Respondeo in genere primò: confirmare non nisi ad Superiorem spectat. Pass. de elect. c. 33. n. 159. citans pro hoc c. indemnitaribus. & c. fin. de elect. in 6. & clement. exivi. de verb. signif. §. demum. Lott. l. 2. q. 18. n. 27. ubi: confirmatio subjectionem in persona electi necessario supponit, cum per Superiorem fiat; potestas enim confirmandi est actus jurisdictionis. Vide dicta à nobis ad initium hujus cap.

2. Respondeo secundò: electus regulariter & de jure communi confirmandus à Superiore proximo, seu immediato ipsius electi, seu cui Ecclesia aut dignitas electiva immediatè subjecta est. Barbof. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 1. & 2. Tamb. de jure Abb. rom. l. d. 6. q. 1. n. 1. Laym. in qq. can. de elect. q. 107. Pirh. ad tit. de elect. n. 305. Pass. loc. cit. n. 62. citans Abb. in c. monachi. de stat. monach. n. 10. Bar-

bof. ad c. cum dilectus. n. 4. Biax. in direct. elect. p. 51. c. 43. n. 6. Castellin. de elect. c. 14. n. 3. Sigism. de Bonon. de elect. dub. 44. n. 1. &c. Sic itaque praelati Episcopo inferiores non exempti ab Episcopo diocesano, Episcopi ab Archi-Episcopo, seu Metropolitano suo, Archi-Episcopi à suo Primatè, seu Patriarcha, Patriarcha à Papa confirmari debent, spectato nimirum jure communi, præsertim antiquo. Pirh. loc. cit. Atque ita olim fiebat, dum antiquitus Episcopus à populo & Clero electus, vel, ut dein factitatum, à solo Collegio seu Capitulo canonicorum, confirmabatur à Metropolitano suo. Azor. p. 2. l. 3. c. 29. q. 1. usq; dum postmodum à tempore Bonifacii VIII. & Martini V. ob discordias & lites, quæ in Episcoporum electionibus oriebantur, sublatis electionibus, Ecclesias Patriarchales, Archi-Episcopales, Episcopales Sedes Apostolica sibi reservavit, ut patet ex Extrav. ad regimen. de præb. quæ reservatio dein regulæ quoque 2. Cancellariæ universaliter inserta, concessa solum Regibus quibusdam potestate nominandi Episcopos, à Papa institutos, aut etiam relictâ nonnullis Ecclesiis, (uti contingit in Ecclesiis Germaniæ) potestate eos canonicè eligendi.

3. Limitanda tamen etiam responsio; nisi aliud jure speciali, aut consuetudine cautum sit. Siquidem ex speciali privilegio vel consuetudine legitime præscripta potestas illa confirmandi ad alios, quam Superiores immediatos spectare potest. Pirh. loc. cit. n. 306. citans Tholos. tit. de elect. c. 19. n. 14. Pass. loc. cit. n. 69. citans Paul. de Eliaz, in rubric. de elect. n. 7.

Questio 460. In particulari, à quo hodie confirmandi sint Episcopi, ubi adhuc viget mos eos canonicè eligendi, uti illa consuetudo servatur in Germania, & in qua, ut Pass. loc. cit. Trident. sess. 24. c. 1. nihil duxit innovandum?

1. Respondeo: eorum; etsi immediatè subjecti sint Metropolitano suo, uti & Archi-Episcoporum ipsorum confirmatio spectat ad Sedem Apostolicam, quam Papa post exhibita examinis instituti testimonia conferre solet, & jubere, ut consecrentur, ut constat ex concordatis Germaniæ. Azor. p. 2. l. 3. c. 29. q. 10. Laym. loc. cit. & in cap. postquam. de elect. n. 3. remittens ad Barbof. de potest. Episc. alleg. 27. n. 27. Pirh. cit. n. 305. Pass. cit. n. 70. citans Barbof. de off. Episc. p. 1. tit. l. c. 4. n. 6. & Rotam in Trevirens. Abbat. 20. Nov. 1624. Reperriri nihilominus etiam in Germania adhuc Episcopatus, v. g. in Salisburgensi Provincia ita subiectos Metropolitanæ Ecclesiæ, ut eorum Episcopi à suis Capitulis electi à Salisburgensi Archi-Episcopo teneantur petere confirmationem, testatur Laym. in c. ne pro defectu. de elect. n. 6. in fine.

2. Possent etiam eosdem Episcopos, Archi-Episcopos, aliòque Prælatos exemptos à jurisdictione Ordinariorum, seu immediatè subiectos Papæ, existentibus intra Legationis Provinciam confirmari à Legato de latere, ex officio scilicet Legationis, & absque speciali ad hoc mandato, tradunt Pirh. cit. num. 306. Pass. cit. num. 70. Laym. in cap. licet. de off. Leg. num. 1. extendens id ipsum ad Legatos millos cum potestate Legati de latere hinc expressis: si Legatus à latere, vel cum potestate Legati de latere missus sit, Episcoporum aliorumque Prælatorum Sedi Apostolicæ immediatè

diatè subiectorum electiones confirmare potest; scilicet est de legatis aliis, qui id facere nequeunt, nisi specialiter id iis à Papa commissum. Pirh. Laym. *loc. cit.* qui tamen posterior tradit, eos posse super Episcoporum electionibus examen instituire, illudque & informationes mittere ad Sedem apostolicam, & ex eo tempore se non amplius immiscere juxta *cit. c. licet.*

Questio 461. A quo accipienda confirmatio Abbatum, Præpositorum, similitumque Prælatorum regularium?

1. **R**espondeo primò: ubi ii exempti sunt, & Sedi Apostolicæ immediatè subiecti, confirmari debent à Papa, aut ejus Legato de latere, si in provincia sit, Laym. *ad c. postquam de elect. n. 3.* Pirh. *ad tit. de elect. n. 398.* Pass. *de elect. c. 33. n. 71.* sic Generales Ordinum, qui immediatè subiecti Papæ, ab ipso, ejusve Legato in provincia existente, confirmationem petere & habere debent. Pass. Laym. Pyrh. *ll. cit.* nisi fortè privilegium habeant à Papa, ut mox ab eorum in canonicam sui electionem consensu plenam jurisdictionem & administrationem sine alia Papæ confirmatione consequantur (uti id concessum Generalibus Ordinum mendicantium, testatur plurimis citatis Pass. *loc. cit.* & in specie etiam de Societate nostra, Pirh. pro ut habetur in *compend. privileg. v. generalis §. 1.*) AA. *iidem.*

2. **R**espondeo secundò: ubi verò hi Prælati exempti quidem sunt à jurisdictione Episcopi, non tamen subiecti immediatè Papæ in hoc sensu, quòd Ministrum seu Præpositum generalem sui ordinis habeant; ut sunt Provinciales & Abbates quidam electi in capitulo, ab eodem Generali confirmationem accipiunt, nisi fortè tales sint, quibus concessum est, ut rite electi alià confirmatione non egent. Et si sint Prælati inferiores seu locales, puta Priores, Guardiani electi in capitulo vel conventu, à Provinciali confirmationem habere debent, AA. *iidem ll. cit.* aut si hi Prælati provinciales, vel etiam locales non eliguntur à capitulo vel conventu, sed constituuntur à Generali, uti fit in societate nostra, alià confirmatione non egent. Pirh. *loc. cit.*

3. **R**espondeo tertio: Abbates, Præpositi, alique Prælati regulares non exempti confirmandi sunt ab Episcopis, quibus proximè eorum Monasteria sub- sunt. Pirh. Laym. *ll. cit.* Azor. *p. 2. l. 3. c. 46. q. 1. §. confirmationes.*

4. **P**orrò solere Episcopos, dum assumunt vicarium generalem, concedere ei potestatem confirmandi Abbates, Priores, similitve non exemptos, tradit Azor. *loc. cit.* quamvis addat *in fine citati §. hæc potestas in generali mandato non continetur, & specialiter committitur.*

Questio 462. A quo accipienda confirmatio Abbatissarum, Priorissarum, similitumque avistitum monialium?

1. **R**espondeo primò: si monasterium monialium immediatè subiectum sit Sedi Apostolicæ, Abbatissa, Priorissa, Præposita, electa à conventu confirmationem petere & accipere debet à Papa. Laym. *ad c. postquam n. 4.* Pirh. *ad tit. de elect. n. 417.* citantes Azor. *p. 1. l. 3. c. 10. q. 3.* Donat. *to. 4. tr. 7. c. 17. n. 4.* Tamb. *de jure Abbatiss. d. 29. q. 1.* Petenda autem est hæc confirmatio à Papa per procuratorem; cum moniales non per seipsas electionis proseguenda aut oppugnanda causà Sedem Apostolicam accede-

P. Leuren, Fori Benef. Tom. II.

re, sed procuratorem ad hoc mittere debeant, juxta *c. indemnitate de elect. in 6. §. porro.* Donat. Laym. Pirh. *ll. cit.* Addit etiam Donat. *loc. cit. n. 5.* citans pro hoc Castell. *de elect. c. 17. n. 29.* Barbof. *in collectan. ad Trid. c. 7. sess. 25. de regular.* Gavant. *in man. Episc. v. moniali officialis.* referentes super hoc plures S. Congreg. declarat. quòd nimirum, licet Episcopus loci ex dispositione Gregor. 15. in *constitut. infratrabili.* possit unà cum Superioribus regularibus quarcumque Abbatissarum electionibus per se vel per alium interesse, ac præsidere; exinde tamen jus nullum habet confirmandi Abbatissam exemptam.

2. **R**espondeo secundò: si autem monasterium religioso virorum ordini (intellige, etiamsi hic ordo exemptus non sit à jurisdictione Episcopi) sublit, ad Prælatum istius Ordinis aut monasterii spectat confirmatio, AA. *iidem.*

3. **R**espondeo tertio: si autem nulli religiosorum monasterio, sed Episcopo sublit, Episcopus confirmare habet.

Questio 463. An, & qualiter potestas confirmandi competat capitulo sede vacante?

Respondeo: potestas confirmandi electos, non secus ac potestas instituendi præsentatos pertinens ad Episcopum, sede Episcopali vacante transit ad capitulum; quia instituere & confirmare sunt actus jurisdictionis necessaria: *c. cum olim de major. & obedient. Pirh. ad tit. de elect. n. 304.* Laym. *in cit. c. cum olim n. 2.* Lott. *l. 2. q. 2. m. 21.* citans Abb. *in o. 2. ne sede vac. n. 2.* Pavin. *de potest. cap. sede vac. p. 2. q. 5. n. 2.* & 3. unde jam quia capitulum sede vacante ordinariam Episcoporum jurisdictionem exercet, electos Abbates, aliosque Prælatos non exemptos confirmat Laym. *loc. cit.*

Questio 464. Ad quem jure devoluto spectet confirmare?

Respondeo: dum intra terminum præfixum confirmatori ordinario ab ejus Superiore, is non confirmat, confirmatio jure devoluta spectat ad dictum Superiorem immediatum confirmatoris, juxta dicta supra ad *quest.* intra quod tempus data confirmatio. Sic dum per appellationem aut querelam electus proseguitur electionem suam, & instat pro confirmatione, potestas illa instituendi (idem est de potestate confirmandi) non devolvitur nisi per indirectum. Lott. *l. 2. q. 13. n. 64.* dum enim proceditur per viam querelæ, cui tunc est locus, ubi nullum gravamen positivum supponitur, sed tantum negligentia & mora habentis confirmare vel instituere, Superior aditus præfigit terminum ordinario confirmatori, intra quem si is non confirmet, jure devoluta confirmat ille Superior. Lott. *loc. cit. n. 65. & 66.* si verò procedatur per viam appellationis à gravamine positivo illato, sive quia expressè est denegata confirmatio, sive quia ter requisitus solenniter, obstinate confirmator distulit confirmationem, facultas hæc confirmandi devolvitur ad Judicem. Lott. *n. 67. & 68.* dicens de facultate confirmandi sic devolvenda esse textum *in c. significaverunt. de except.* rationem etiam addit *n. 69.* nimirum quia appellationis hic est præcipuus effectus, ut negotium, pro quo est appellatum, devolvat. Sic quoque confirmationem sequi ordinem appellationis, quæ est ab inferiore ad Superiorem immediatè, ait Pass. *cit. c. 33. num. 75.* Unde in casu appellationis ad curiam, Auditor Papæ, qui de appellatione

lacione cognoscit, quæ à confirmatione vel cassatione electionis est interposita, & iudicat bene appellatum esse, electionem vel confirmat vel cassat. *Pasf. loc. cit.*

Questio 465. An confirmator ordinarius, pendente lite super iure electionis, vel etiam ubi appellatum est ab electione, confirmare possit electum?

1. **R**espondeo primò: pendente lite de iure electionis, dum ea interim instituta est, confirmari non debet, antequam lis decidatur; sed nec infirmari; cum ejus vis suspensa sit, ac dependens à futuro eventu. *c. cum venissent. de in integ. restitut. Laym. ibidem n. 4.*

2. Respondeo secundò: si ab electione in Ecclesia cathedrali vel regulari celebrata, cujus confirmatio ad Ordinarium, nempe ad Archiepiscopum vel Episcopum pertinet ex causâ probabili (quæ si probetur, legitima seu iusta reputari debet) ad Sedem apostolicam in scriptis fuit appellatum, & Ordinarius nihilominus electionem confirmet, talis confirmatio irrita est, cum sit ab eo, qui non potuit, de facto præsumpta, nisi appellatus prius ab ipsa appellatione canonice (id est, sine pravitate) recesserit. *c. si postquam. de elect. in 6. Barbof. ibid. n. 1. Pirh. de elect. n. 313.* Ratio est, quia per appellationem, etiam extra iudicalem, ab electione ad Sedem apostolicam suspensa fuit jurisdictio inferioris iudicis Ordinarii, unde hæc appellatione pendente, talem electionem confirmare nequit, nisi appellante renunciantem suæ appellationi, per hunc ejus ab appellatione recessum recuperet Ordinarius jurisditionem seu potestatem confirmandi. *Pirh. loc. cit.*

3. Respondeo tertio: quòd si tamen ab electione non ad cathedralem vel regularem prælaturam appellatum non est ad Sedem apostolicam, sed ad alium inferiorem iudicem, sive extra, sive intra iudicium ante sententiam diffinitivam, nihil impedit, quò minus inferior seu Ordinarius, à quo appellatum, in causâ procedere possit, donec appareat, an Superior, ad quem appellatum, cognita veritate suâ rescindere velit juxta *c. non solum. §. illa verò. de appellat. in 6.* Siquidem id de electione ad cathedralem vel regularem statutum est; idque ob reverentiam Sedis apostolicæ, & quia causæ majores facilius devolvuntur ad Papam. *Pirh. loc. cit. Laym. l. c. n. 2. cum gl. in cir. c. si postquam. v. ad Sedem apostolicam.*

4. Proceditque id ipsum etiam, ubi legitime electus appellavit à confirmatore Ordinario, eò quòd id ipsum noluerit confirmare, ita ut pendente tali appellatione factâ ad Sedem apostolicam (secus, si ad alium inferiorem iudicem appellatum) confirmator etiam si jam velit, non possit eam confirmare valide. *Castellin. de elect. c. 16. n. 19. apud Donat. to. 2. tr. 6. q. 18. n. 2. nihilominus Portell. in dub. v. appellare, n. 8. apud eundem Donat. loc. cit. n. 1. tradit absolute posse in hoc casu adhuc confirmare valide confirmatorem illum Ordinarium, non obstante, quòd appellatio liget manus iudicis appellati, & prohibent amplius procedere; eò quòd appellatio introducta sit à jure in beneficium appellantis; quisque autem cedere possit juri & beneficio suo. Item quia id non est contra finem & intentionem appellantis; imò correspondet ejus desiderio. Et licet appellatio suspendat jurisditionem iudicis, à quo appellatur, non tamen quòd ad tendentiam in faciliorem exitum causæ. verum videtur huic sententiæ ob stare reverentia Sedis apostolicæ, ad quam appellatum,*

Questio 466. An, dum Papa provisionem (comprehendendo hoc nomine electionem, confirmationem, ut factum in c. si eo tempore. de elect. in 6.) Ecclesia alicujus suæ dispositioni reservavit, inhibens, ne ad electionem vel provisionem illius procedatur, & quid attentetur, sive scienter, sive ignoranter, an inquam, in hoc casu ante emanatam hujusmodi particularem reservationem ad electionem in tali Ecclesia fuerit processum, adeoque valida sit electio, utpote antecedens illud decretum reservationis, valide dein post emanatam illam reservationem possit confirmari ab inferiore, nihil adhuc sciente de illa reservatione.

Respondeo affirmative, si sermo est, non de Ecclesiis cathedralibus, sed Prælaturis inferioribus; ubi enim in his præcessit canonica electio reservationem, adeoque jam valida est, quidquid postea faciendum restat, expediri potest per Ordinarium, nec opus est pro confirmatione adire Papam; siquidem quod in contrarium statutum, nempe ut post electionis talis validæ confirmatio aliqua circa illam gesta etiam ab ignorantibus illam reservationem post illius emanationem, id inquam, solum locum habet in Ecclesiis cathedralibus, de quibus duntaxat loquitur *c. si eo tempore. de elect. in 6. Pirh. de elect. n. 330. juncto n. 329. Laym. in cir. c. si eo temp. n. 2. citans gl. in idem. c. v. cathedralis. Franc. ibid. n. 2. & Garc. de benef. p. 4. c. 3. n. 20. & 40.*

Questio 467. An confirmandus electus in discordia?

1. **R**espondeo, electum in magna discordia, etiam si ejus electio facta à majore parte eligentium, sine magno tamen excessu votorum, confirmari non debere, tradit Donat. *to. 2. tr. 7. q. 9. n. 5. citans gl. in c. si quando. de el. in 6.* (quæ tamen glossa nihil de hoc, ut *Pasf. mox citand.*) *Sylv. v. confirmatio. Castell. de elect. c. 14. n. 58. Azor. q. 2. l. 6. de 4. decalog. prac.* ratio illius est evitatio futurarum discordiarum, quæ religionem tranquillitatem everunt. Idque ut ait Donat. ex Castell. *loc. cit. præcipue,* ubi electus est vir cholericus, memor injuriarum, & vindictivus.

2. Verum hanc sententiam non tenere in electione, in qua servanda forma *c. quia propter.* ad validitatem electionis requirentis, ut quis electus sit à majore parte capituli; nec esse conformem communi DD. asserentium, electum à majore parte, si non adsit defectus in electione vel persona electi, esse confirmandum, asserit *Pasf. de elect. c. 33. n. 128. eò quòd quantumcunque discordia in eligendo sit magna, si proveniat à bono zelo, non sit reprehensibilis. c. ult. d. 63. & c. 17. 8. q. 1. unde non sit, cur cassetur electio talis in discordia habita (maximè, si discordia nõ fuerit ex culpa electi) nisi forte in casu aliquo particulari per accidens immerneret ex confirmatione grave damnum & scandalum, quod per se non immineret ex eo, quòd electio facta sit in discordia. Ad hæc, ut *Pasf. n. 129. cum in iis, quæ sunt à plurius jure collegii, id quod fit à majore parte, fieri censetur à toto capitulo, argumento c. in causis. de elect. c. ad aures. de bis quæ vi. ut Barbof. ad c. bonæ. de presul. n. 6. Archid. in c. Nicena. d. 31. Electio canonica, utpote quæ fit in re collegii, censetur ad hæc con-**

cors, si sit à maiore parte consentiente in scrutinio; ita etiam, ut secundum Bald. scrutinium tale dicitur factum unanimiter fictione juris; ac propterea talis electio, si aliunde quoque valida est, sic necessario confirmanda. Quin & de cetero, ubi in electione servanda non est forma *c. quia propter*, sed is censetur electus, qui plura habet suffragia, potest eundem confirmare habens confirmare. *Pall. loc. cit. n. 130.* Et si multò magis hæc dici possit electio in discordia. Imò secundum jus antiquum confirmari poterit electio, & unus ex electis, etiam si vocales, seu habentes jus suffragii, se in partes aequales divisissent. *Pall. cit. n. 128.* Et potest adhuc id fieri (ubi forma *c. quia propter*, non est servanda) dum suffragia in duas divisa sunt partes, præferendo tamen illum ex duobus, qui maioribus meritis & magis idoneus fuerit. *Azor. p. 2. l. 6. c. 25. q. 4.* juxta *c. si forte. d. 63.* Ubi verò unus electus, alter postularus, postulatio admittenda, si postulantium numerus numero eligentium fuerit major, aliàs confirmanda electio. *Azor. loc. cit. q. 5.* juxta *c. scriptum. de elect.* sed de his supra.

Questio 468. An confirmari possit, cuius electio facta per abusum secularis potestatis?

Respondeo negativè. *Donat. tom. 2. tr. 7. q. 11.* *Laym. in cap. quisquis. de elect. n. 8.* ubi cum communi: si is, qui per abusum laicæ potestatis electionem accepit, non præcedente dispensatione à Superiore, confirmationem accipiat, titulum non consequitur; quia electio, quæ non consistit, non confirmatur, ut *Felin. in c. postulasti. de rescript. n. 5.* Et is, qui à manu potestatis laicæ Ecclesiasticam dignitatem recipit, inhabilis redditur, ut promoveri dein ad eandem aliamve nequeat sine dispensatione, ut *Laym. ibidem cum communi.* Unde si eandem à Superiore Ecclesiastico obtinere velit, explicare debet hanc inhabilitatem suam, & vitium intrusionis, si administrationi quoque se ingererat. *Laym. loc. cit. citans Felin. ubi ante. & Abb. in cit. c. quisquis. n. 2.*

Questio 469. An electus invitatus confirmari possit?

Respondeo: electio, electo invito, non potest confirmari. *Pall. de elect. c. 33. n. 56.* citans *Gl. in cap. innotuit. de elect. & Abb. ibid. n. 13.* *Donat. tom. 2. tr. 6. q. 6. n. 1.* *Tamb. de iure Abb. 10. 1. d. 6. q. 2. n. 11.* cum enim inter eligentes, qui representant ipsam Ecclesiam, & electum contrahatur matrimonium spirituale; juxta *c. inter Canonicos. de elect.* requiritur consensus, non tantum eligentium, sed etiam electi, qui est futurus sponsus. *Tamb. Donat. l. cit.*

2. Potest nihilominus Religiosus electus compelli ad acceptandum officium. *Castell. de elect. c. 14. n. 12.* *Abb. in c. non est. de regular. n. 4.* *Tamb. loc. cit. n. 13.* *Pall. loc. cit. Donat. loc. cit. n. 2.* Tradit nihilominus *Donat. loc. cit. q. 15.* quòd electus & confirmatus, qui tamen noluit Prælatam & confirmationem acceptare, in Dominicanorum Ordine non possit dein Prælatum & sponsum dici Ecclesiæ, ad quam fuit electus, nisi largè & improprie, cum desit ei unum de substantialibus requisitis, nempe consensus. Idque eò fortius; quia in illo Ordine, etiam unanimiter electus & confirmatus quomodocunque, jus nullum ad illam Prælatam acquirit, nisi consentiat liberè. Unde confirmatur

P. Lauren. Fori Benef. Tom. II.

in illo Ordine nisi acceptetur, non aufferit vacantiam, v. g. Prioratus, sed eadem vacantia adhuc perseverat; unde jus eligentium revertitur ad eligentes, qui sine fraude fuerunt, quod in se est, eligendo intra tempus capacem.

Questio 470. An confirmari possit electus, qui à confirmatore præsumitur male reclusus?

Respondeo: etiam unanimiter electus, qui à confirmatore prudenter præsumitur male reclusus, v. g. laxaturus disciplinam religiosam, eò quòd noverit, eum esse negligentem in observantia regulari, non potest sine peccato gravi confirmari. *Pall. loc. cit. n. 146.* ubi ait, hoc non esse proprium sui Ordinis, sed esse juris communis, imò naturalis & divini; citatque pro hoc *Peyr. in formul. lit. E. c. 18. n. 6. in fine.* Unde etiam concessum similibus confirmatoribus, seu Superioribus regularibus, habentibus confirmare electiones suorum, ut confirmet eas, si eis visum fuerit expedire. *Clem. Exivi. de verb. signif.* (in qua licet id statutum pro Minoribus, competere tamen omnibus Regularium Superioribus, probat *Pall. loc. cit. n. 148.* ex *Barbof. tum quia ratio istius constitutionis est generalis: tum quia, quando Princeps vii Præsidi rescribit, omnibus rescriptisse censetur, ut *Jafon. in l. 1. ff. de conscrip.*) *Pall. cit. n. 148.* qui rectè tamen addit, clausulam illam: *si videbitur*: importare arbitrium boni viri regulandum secundum leges & rectam rationem: adeoque non posse talem confirmatorem ex qualibet præsumptione cassare electiones, sed præsumptionem debere esse rationabilem & proportionatam gubernio Ecclesiæ visibilis; adeoque debere inniti rationi, quæ, si opus sit, possit ab Ecclesia sciri & duci. Vide de hoc plura supra, ubi, num teneatur confirmator reddere rationem negatæ à se confirmationis, seu cassatæ electionis.*

Questio 471. An, & qualiter confirmari possit indignus?

Respondeo primò: electio indigni confirmari nequit, quia hoc est contra jus naturæ, & divinum, & canonicum, quòd inhabilis & indignus promoveatur ad ecclesiastica officia. *Pall. loc. cit. num. 117.* citans *Peyr. de subd. p. 1. q. 31. §. 11.* *Donat. p. 2. tr. 7. q. 7.* citans *Ledem. p. 2. tr. 7. concl. 7. difficult. 7.* Peccat proinde mortaliter talis confirmator, & tenetur ad omnia inde secuta damna, *Barbof. juris Ecclesi. l. 1. c. 19. n. 253.* citans *Pet. Nav. de rescript. tom. 1. l. 2. c. 2. n. 156.* *Joan. Valer. de different. inter utrumq. for. v. electio. difficult. 1. n. 4.* Addit tamen *Pall.* quòd nihilominus in arbitrio Superioris multoties sit positum, ut consideratis, paucitate hominum, necessitate Ecclesiæ, conditionibus temporum, ut quis censeatur aliquando dignus, qui aliàs non esset dignus; eò quòd, licet requisita de jure naturæ ac divino semper sint necessaria, nihilominus in arbitrio positum sit discernere, an omnibus pensatis in casu particulari deficiant; quòd magis verum dicit respectu eorum, quæ sunt necessaria ex jure positivo.

2. Respondeo secundò: potest tamen Superior habens facultatem dispensandi super jure positivo & pœnis, irregularitatibus, inhabilitatibus jure positivo impositis, indignum confirmare in hoc sensu, quòd confirmando talis dispenseret cum tali,

Q3

ac

ac dispensando de indigno faciat dignum. Pass. cit. num. 117.

3. Respondeo tertio: quin & confirmator sciens scientiâ privatâ, maximè haustâ in confessione, electum esse indignum, si aliud nihil obstat, tenetur eum confirmare; eò quòd confirmator sit Judex, & confirmatio procedat ab eo ut Judice, adeoque procedere debet secundum allegata in foro externo. Donat. loc. cit. q. 8. n. 5. de quo vide fusc dicta de non cassanda electione, ex scientia privata indignitatis à Pass. n. 134, 144. & seq. uti & à nobis dicenda §. sequente.

Questio 472. Quas pœnas incurrat confirmans indignum?

1. Respondeo primò: qui indignum (maximè si ob defectû scientiæ, ætatis, honestatis vitæ ac morum indignus est, ut dicitur *c. nihil. de elect.* et si de cetero sint plures defectus & inhabilitates, prout etiam denotat particula *maximè*, quæ secundum propriam significationem est inclusivâ aliorum, Laym. in cit. *c. nihil. n. 2.*) per negligentiam confirmaverit (præterquam quòd ipse actus confirmationis sit nullus, Lott. l. 2. q. 18. n. 53. & indignè promotus, seu confirmatus sit deiciendus, seu privandus Prælaturâ vel beneficio, ad quod confirmatus, ut dicitur *cir. c. nihil.* etiam post factam confirmationem cum cognitione causæ factam, dum postmodum constiterit, eum esse indignum, ut Pirh. ad tit. de elect. n. 326. ex Abb. in cit. cap. nihil. n. 2.) Primò ipso jure privatus est facultate confirmandi pro illa vice, seu ut habetur in *c. nihil.* primum illius indignè confirmati successorem per novam electionem electum; devolutò electionem immediatè sequentem confirmandi jure ad Superiorem illius confirmatoris immediatum; quamvis Laym. in cap. cum in cunctis, de elect. §. Clerici sanè, n. 7. satis insinuet, jus illud confirmandi non secus ac jus instituendi devolvi ad Capitulum (intellige, ubi id culpam non admisit eligendo indignum, & ubi Episcopus non jure devolutò, sed proprio confirmavit indignum; si enim id fecit jure devolutò, Laym. admittit, devolvi institutionem ad Metropolitanum) ob maximam Capituli cum Episcopo conjunctionem, ob quam meritò unius defectus ab altero suppletur. Verùm ob stare videtur, quòd potestas confirmandi, etiam devoluta, videatur in eo, ad quem devolvitur, jurisdictionem supponere, quam non habet Capitulum sede plenâ.

2. Insuper suspendendus est talis confirmator à perceptione fructuum proprii beneficii, quamdiu Superiori (intellige, qui suspensionem intulit. Pirh. loc. cit. num. 325.) visum fuerit, seu ut Barbof. quousque indulgentiam promereatur, Laym. in cit. *c. nihil. n. 2.* Pirh. cit. n. 325. Barbof. cit. n. 253. citans Lamb. de jurep. l. 2. p. 3. a. 3. Cosm. in pragmat. sancti. tit. de elect. v. ea vice.

3. Respondeo secundò: si verò confirmator scienter per malitiam seu dolum id egerit, gravius puniendus erit, ut dicitur *cir. c. nihil.* nempe pro arbitrio Judicis; cum poena à jure determinata non sit. Pirh. loc. cit. quamvis Barbof. loc. cit. dicat expressè, debere illum deponi, citâtque pro hoc Gl. in cit. *c. nihil. v. deponatur.* Vivian. in pr. jurispr. l. 12. c. 7. n. 8. Lavor. de elect. c. 25. n. 65. Firman. de Episc. p. 2. secunda p. q. 5. Debet autem dolus hic seu malitia, cum non præsumatur, probari, juxta quod dicitur in *cir. cap. nihil: si vero convictus fuerit indignum confirmasse, & l. quoties. §. 1. ff. de probat. ubi dicitur:*

qui dolo dicit factum aliquid, docere dolum admittendum debet. Pirh. cit. n. 326. Laym. cit. n. 2. qui etiam addit: ceterum ex verisimilibus conjecturis fieri posse præsumptionem de commisso dolo, juxta l. dolum. c. de dolo. saltem, ubi quis egerit, quod omnes communiter sciunt esse prohibitum; vel non agit, quod scit sibi agendum esse, ut Gl. in cit. l. dolum. Tradit tamen Laym. in c. innotuit. de elect. n. 6. quòd, si electores elegerint illegitimum, aliòve defectu laborantem, vel indignum, præsumptio sit contra illos, quòd id scienter fecerint; ideoque contrarii probatio illis incumbit. Neque obstat *regula juris* 47. in 6. ignorantia (intellige facti alieni) præsumitur, ubi scientia non probatur: eò quòd hanc patiatur exceptionem: nisi de eo inquirere, & notitiam capere alicui ex officio incumbat, juxta *c. quamvis. de reg. juris. c. ult. de clandest. despons. l. regula. §. sed facti. ff. de juris. & facti ignor.* Sanch. de matrim. l. 3. d. 42. n. 1. Quæ autem in cit. cap. innotuit. dicuntur de Electoribus, eadem ratione intelligenda de confirmatore & institutore indigni, ait *ibid.* Laym. additque, quòd, tametî poena hæc privationis pro ea vice non incurratur, nisi quis indignum scienter promoveat, ut colligitur ex *cir. cap. innotuit. c. cum Vintoniensis. c. quamquam. de elect.* at tamen ignorantia directè voluntaria seu affectata, si nimirum de industria inermittatur inquisitio, ne defectus appareat, æquiparetur scientiæ, ut Gl. in cit. *c. innotuit. v. ignorantiam.* Anton. de Butrio *ibid.* n. 24. quos citat Laym. uti & seipsum *Theol. mor. l. 1. c. 20. n. 2.*

4. Irrogari quoque easdem pœnas privationis juris confirmandi pro illa vice, & suspensionis à perceptione beneficii confirmantibus indignum electum ad Prælaturam vel beneficium curatum videtur, cum in cunctis, §. Clerici sanè, etiam illud cap. expressè loquatur de eligentibus indignum: & quidem illas pœnas in dicto *c. cum in cunctis.* statutas comprehendere quoque confirmatores non Episcopos, seu inferiores confirmantes indignum in beneficio curato vel Prælatura, tradit *ibidem* Laym. n. 8. citato Suar. de cens. d. 31. f. 2. n. 10. Utrum verò extendantur quoque ad confirmantes & instituentes indignum in beneficio, quod nec curatum, nec Prælatura est, ait Laym. se non audere affirmare, cum nullus exster Canon, qui id significet, sed tantum de Prælaturis, dignitatibus & beneficiis curatis; & in materia pœnali non liceat facere extensionem; nec ratio sit eadem, cum majus delictum, adeoque gravius puniendum sit, promovere indignos ad majora hæc beneficia; ethi dicat Idem Laym. non paucos Auctores universaliter & indistinctè affirmare, propter collationem, institutionem, confirmationem indigni pœnam illam privationis incurri, & devolutionem fieri ad alium. Et sanè etiam illud *c. nihil.* non loquitur nisi de Prælaturis.

5. Respondeo tertio: si Superior, ad quem pertinet confirmatio, non per seipsum, sed per alium curet nominari & confirmari electum, cui potestatem examinandi & confirmandi commisit; is autem ex malitia seu dolo, vel ex ignorantia seu negligentia confirmet indignum, ipsum Superiorem, seu committentem puniendum esse, quia obligatur ex culpa & dolo commissarii sui (tenetur enim dominus ex facto illorum, quorum operis utitur. l. 1. ff. de publican.) nisi tamen ex justa & probabili causâ potestatem delegavit; eò quòd tunc non teneatur ex dolo & malitia commissarii, tradit Pirh. cit. n. 326. citans Abb. in *c. nihil. n. 5.*

Qua

Questio 473. An confirmator cassare possit electionem digni legitime factam?

1. **R**espondeo: confirmatorem id per se loquendo non posse. Pass. n. 134. ubi expressè ait: evidenter falsum est, in confirmatoris potestate esse, confirmare, vel cassare electionem, sicut liberum est Electoribus eligere, quem volunt, cum ex iustitia confirmator teneatur confirmare electionem canonicam digni; & n. 135. ubi; inter confirmatorem & Electorem hæc est diversitas; quòd elector per se validè quomodolibet quemlibet dignum excludit ab electione, nisi per accidens in casu, ubi unus solus est dignus, & quilibet alius indignus; confirmator autem per se nullum validè excludit à confirmatione, sed solum per accidens ex extrinseca urgentissima causa. Idque, ut Idem habet n. 134. quia elector nihil positivum facit contra non electum, sed negativè se habet circa illum ex plenissima libertate non coarctabili non eligens, quem iudicat non eligendum; cum non electus non habeat jus, ut eligatur; confirmator verò positivè electionem cassat, & contra jus electorum & electi agit; de quo vide dicenda *quest. seq.*

2. Potest nihilominus electionem digni undequaque validam ex causâ rationabili per accidens ob bonum commune cassare, Pass. num. 136. citans Bannez. 2. 2. q. 67. a. 2. ad 2. cum communi; quia Prælatorum munus est, ut boni communis rationem habentes, utilitatem publicam præferant privatæ. Pass. *ibidem* juxta c. bona. de postul. & ibi Gl. v. communem. Abb. n. 11. Et sic ratione scandali vitandi electio aliâs valida non est confirmanda, Pass. cit. n. 136. citans Abb. in c. 1. de elect. n. 8. Seraph. decis. 516. n. 4. Felin. in c. 2. de præscript. n. 2. Peyr. in formular. lit. c. c. 18. num. 6. Donat. p. 2. tr. 7. q. 6. item plures textus juris.

Questio 474. An confirmari possit dignus, præterito digniore?

1. **R**espondeo non solum posse, sed & debere confirmari dignum, seu electionem digni aliâs validam, etiam ubi prætermisus est dignior. Pass. de elect. c. 33. n. 166. & 137. ubi expressè ait: confirmator per se nullum dignum electum validè excludit à confirmatione; sed accidentali causâ rarissimè occurrente; quia cum ex c. postquam. de elect. aliis que iuribus confirmator teneatur electionem digni confirmare, si aliter facit, contra legem facit, & ideo cassatio ab eo facta, juxta reg. que contra jus. de reg. juris in 6. pro infecta haberi debet & cassari. Donat. rom. 2. tr. 7. q. 8. n. 1. & 2. citans Bannez. 2. 2. q. 63. a. 2. dub. 3. ad 7. Cajetan. in sum. v. electio. Covar. in reg. peccatum. p. 2. §. 7. n. 4. Rodriq. in sum. p. 1. c. 106. concl. 11. n. 13. Ratio responsionis est, quòd licet electores eligere teneantur meliorem; peccentque mortaliter non eligendo digniorem; de quo vide fusè agentem Pass. c. 30. de elect. valida tamen sit electio digni, omisso digniore, pro quo Pass. cit. n. 166. citat D. Thom. 2. 2. q. 63. a. 2. ad 3. & *ibid.* Bann. Cajetan. Aragon. Abb. in cap. constitutus. de appellat. n. 7. & *ibid.* Franc. n. 4. Imol. & Praposit. num. 16. Paris. de resign. l. 4. q. 11. n. 40. Nav. cons. 21. de simon. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gl. 4. n. 129. Barbof. ad c. cum nobis. de elect. n. 3. Covar. in reg. peccatum. §. 7. nu. 4. Rotam in Eugub. paroch. 13. Jan. 1623. & plurimos alios. Ita etiam, ut hoc verum sit, etiam si electores jurassent, se velle eli-

gere digniorem; quin &, si fieret statutum, quòd statueretur, ut non valeat electio digni, omisso digniore; illud tanquam contrarium juri communi non valeret, nisi confirmaretur à Papa. Pass. cit. n. 166. Unde jam confirmator ex iustitia teneatur confirmare dignum ritè electum etiam prætermisso digniore; & si secus faceret, gravaret electum dignum, utpote qui ex tali electione jus acquisivit ad Prælaturam; adeoque à tali injusto gravamine appellare potest ad Superiorem. Donat. loc. cit. citans Castell. de elect. c. 14. n. 17.

2. Limitat tamen responsionem Donat. loc. cit. n. 4. ut ea procedat secundum jus commune; ait enim, quòd si jura particularia statuisent (ut asserit fieri in suo Ordine) confirmatorem posse cassare electionem digni, si viderit digniorem prætermisum, id possit confirmator; modò evidenter constet relictum esse digniorem; aliâs ad evitandas lites & contentiones melius sit, confirmare electionem digni, prout jure cautum est.

3. Quòd si tamen confirmatori proponantur plures electi, tenetur sub mortali confirmare digniorem ex illis; eò quòd tunc electoris, qui in conscientia tenetur eligere digniorem, & confirmatoris vices gerat. Donat. loc. cit. n. 6. citans Ledem. in sum. p. 2. tr. 7. c. 2. concl. 7. dub. 7. Armill. v. electio, n. 2.

Questio 475. An confirmari possit infamis infamiâ facti; quia nimirum inquisitus aut accusatus de gravi crimine, & de eo apud viros graves diffamatus?

1. **R**espondeo primò: ex quo electus apparet infamis simplici infamiâ facti, non statim debet aut potest cassari ejus electio, seu rejici à confirmatione; non enim est eadem ratio de electione, ad quam electus nullum jus habet, & de confirmatione, ad quam electus vi electionis jus habet, & privatur jure suo, si non confirmetur; unde si ex libertate eligentium non eligatur, nulla ei fit injuria, secus, si sine ratione non confirmetur; adeoque ex quo electus apud confirmatorem apparet infamis simplici infamiâ facti, datur locus ad inquirendum, non ad statim illum condemnandum; & sicut ex eo, quòd apud confirmatorem sit accusatus, is non potest cassare electionem, ita nec id potest ex hoc, quòd sit accusatus apud alium Judicem, vel alios viros graves, sed debet inquirere (nempe vel in judicio contradictorio, seu instante adversario, vel ex officio confirmatoris) in veritatem delicti, juxta c. nihil. & c. si forte. de elect. in 6. Ita ferè Pass. de elect. c. 33. n. 118.

2. Respondeo secundò: quòd si confirmator, habitâ inquisitione invenit infamiam à malevolis aut levibus personis ortam, nec habere fundamentum, unde verè non sit realis, ut privet electum estimationem viri probi apud probos ac graves viros, nec ejus idoneitatem dubiam reddat, danda est confirmatio, nisi fortè scandalum aliquod grave timeatur; non obstante de cetero, quòd hæc infamia sit deducta per accusationem ad tribunal Judicis alicujus confirmatore non superioris; eò quòd multò majus sit, quòd accusatus apud talem Judicem habitâ inquisitione, etiam extrajudiciali, inveniatur à confirmatore innocens, seu infamia talis, quæ tanquam orta à malevolis, non sit attendenda, quàm si hoc sciatur à solis privatis; adeoque debet confirmari, etiam pendente ibi istiusmodi

accusatione, secluso scandalo. Pass. num. 119. juncto n. 120. ubi etiam, quod AA. qui alios docent, accusatum in iudicio non debere promoveri, sint intelligendi sub hac limitatione, ut non procedat in accusato à malevolis, non gravato apud viros probos & graves. Si tamen electus accusatus de crimine gravi in tribunali Judicis confirmatore superioris, maxime Sedis Apostolica, abstinendum esse à confirmatione, seu eandem differendam, ait Pass. cit. n. 119. tum ob reverentiam Superioris; tum ob periculum, cui se exponit confirmator in eo casu, utpote contra quem procedere poterit ille Superior tanquam confirmatorem indigni, ubi accusatus in illo Superioris iudicio succumberet: tum ob praedictum, quod fieri posset causa in tribunali Superioris agitata, dum ex confirmatione redderetur difficilior probatio criminis contra electum, & requirentur plures testes ad illum convincendum: tum ob scandalum, quod timeri posset, ubi damnatus à Superiore inveniretur confirmatus. Et de hoc ad summum procedit, quod ait Donat. p. 2. tr. 7. q. 9. n. 1. quod pendente accusatione promoveri non debet accusatus, & graviter puniendum promotorem illius juxta c. tantis. d. 81. & promotum pendente lite seu accusatione, quamvis innocens & sine culpa, juxta Gl. marginal. in cit. cap. tantis. v. obrepfit. Nam de cetero bene ait Pass. n. 123. ubi electus est accusatus apud aliud tribunal, quam sit tribunal Superioris, ad quem pertinet confirmatio, non est necesse, quod iste Superior expectet, ut alius Judex inquirat ac cognoscat; sed potest ille in hac parte uti jure suo, vel judicialiter, si id ei liceat, vel extrajudicialiter: & ubi invenerit accusationem calumniam, & provenire à malevolis, seu infamiam non habere fundamentum, non est necesse, ut expectet alterius iudicium, & ubi vel bonum commune, vel necessitas vitandi scandalum, vel etiam reverentia Papæ, juxta qualitatem delicti & rerum circumstantias aliud non requirit, poterit electionem accusati confirmare.

3. Respondeo tertio: ubi differenda confirmatio ob pendenciam accusationis apud altiorem Judicem, & accusator per annum tacuit; imò per tres menses respectu confirmandi seu promovendi in Episcopum, juxta authentic. de sanctiss. Episcop. §. 3. collat. 9. nisi Judex brevius tempus fuerit moderatus, juxta c. quisquis. 4. q. 5. & Argumento c. accepimus. de fide instrumentorum. poterit accusatus confirmari seu promoveri. Pass. l. cit. n. 121. Donat. l. cit.

4. Respondeo quarto: confirmator, ad cujus tribunal accusatus est electus, non potest confirmare, nisi prius examinata veritate de crimine, de quo est accusatus. Similiter, si electus remanserit de crimine convictus vel confessus, vel apud probos & graves viros adhuc infamatus, quia non fuit infamia deleta coram confirmatore ex inquisitione diligenter habita. Donat. loc. cit. Pass. n. 123. qui etiam n. 119. quod si habità inquisitione infamia orta ex honestis & gravibus viris non cessat, nec electus infamiam pergavit, electio est cassanda. Porro præ oculis habendum, ut ait Pass. n. 118. quod infamia facti tollatur per poenitentiam, unde arbitrio confirmatoris relinquatur judicandum, an electus diffamatus per poenitentiam deleverit infamiam; videnda etiam dicta à nobis in 1. part.

ubi, an infames promovendi ad beneficia ecclesiastica,

PARAGRAPHVS IV.

De causis, modo ac forma procedendi ad dandam confirmationem.

Questio 476. An, & qualiter confirmatio requirat causam, & causæ cognitionem?

1. Respondeo ad primum: causa motiva quasi ultimata confirmandæ electionis est, ut provideatur Ecclesiæ vacanti de novo sponso. Causa immediata veluti necessitans confirmatorem ad confirmandum (confirmare siquidem est actus justitiæ, ut dictum supra ex Lott. l. 2. q. 2. n. 19.) est electionis legitimitas & personæ electæ idoneitas. Causæ impulsivæ ad idem, seu ad facilius concedendam confirmationem provisionemque prelaturæ enumerantur à Laym. in cap. innotuit. de elect. n. 5. ex Abb. in cit. c. n. 5. Butrio. n. 28. Electorum concordia, petitionis populi, Principis assensus, aliorumque vota.

2. Respondeo ad secundum: procedere non potest, nec debet ad confirmationem confirmator, nisi cum cognitione utriusque causæ hujus, sive priusquam inquisierit, & informationes sumperit tam super forma, processu ac valore electionis, quam super electi meritis aut demeritis, seu conditione ac idoneitate. c. nihil. de elect. & ibi gl. v. examinet. Abb. n. 1. c. postquam. de elect. & ibi Abb. n. 7. Laym. in cit. c. nihil. n. 1. Barbosa juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 251. Donat. p. 2. tr. 7. q. 5. (ubi etiam, quod nemine opponente seu instante hæc duo debeant examinari) Pirh. ad rit. de elect. n. 316. Lott. l. 2. q. 2. n. 18. & expressius q. 18. n. 37. Azor. p. 2. l. 6. c. 16. q. 6. Pass. de elect. c. 33. n. 78. citans quamplurimos alios.

3. Estque confirmatio facta sine dicta cognitione causa ipso jure irrita. Donat. loc. cit. q. 6. n. 1. ex Abb. in c. nihil. de elect. num. 1. Tamb. de jure Abb. tom. 1. d. 6. q. 2. n. 6. Lavor. de elect. c. 25. n. 62. apud Pass. loc. cit. n. 102. juxta textum in cap. fin. de elect. in 6. vi cujus cassatur confirmatio repentinè facta, hoc est, sine citatione & discussione negotii, Nihilominus manifestum esse, quod hæc confirmatio ad sui nullitatem requirat sententiam declaratoriam, ut coustet per eam de defectu discussionis negotii, & sic de nullitate confirmationis: ed quod, cum discussio hæc non sit una & indivisibilis, sed requiratur major vel minor, & ubi electi qualitates & electionis valor sunt notoria, non sit necesse aliqua inquisitio, difficile sit videre, an negotii discussio defuerit, ut confirmatio ex hoc capite censeatur nulla, tradit Pass. cit. num. 102. Qui tamen etiam rectè illud addit; quod, si electio verè fuerit nulla aut irritanda ex defectu, quem confirmator non potuit, vel censeatur non voluisse supplere, ex quo repentinè processit, & sine causæ discussione electionem confirmavit, etiam postquam electus fuit confirmatus, & est in possessione, possit electio iterum in iudicium vocari,

& si justitia id exigat, debeat cassari.

*